dosarul nr. 1–219/2025 /2025270102/ 1-25108343-38-1-30072025

S E N T I N Ț Ă

În numele Legii

18 septembrie 2025 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central

Instanța de judecată în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul Iurie MOVILĂ

grefier Natalia ȘOVA

cu participarea:

procurorilor Victoria BURLACU

apărătorului inculpatului Aliona STICI

inculpatului Cristin MOISEI

examinând în şedință publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

Moisei Cristin ***,** născut la *****, IDNP *****, originar din Chișinău, domiciliat în s. Secăreni, r-nul Hîncești, neangajat oficial în cîmpul muncii, aflat în relație de concubinaj, un copil minor la întreținere, studii medii incomplete, nesupus militar, moldovean, cetățean al RM, anterior judecat, antecedentul penal stins,

în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (5), art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

Procedura de citare fiind legal executată.

Procurorul în dezbaterile judiciare a solicitat recunoașterea lui Moisei Cristin vinovat de săvârşirea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (5), art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal şi în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 din Codul penal, să i se aplice o pedeapsă în formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 2100,00 lei din contul inculpatului.

Apărătorul inculpatului a menționat că, este de acord cu calificarea infracțiunii, vina inculpatul a recunoscut-o pe deplin în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată, și, din considerentul că, inculpatul se căiește sincer, a solicitat, de stabilit pedeapsă sub formă de amendă minimă;

inculpatul Vitiu Alexei, în ședința de judecată se căiește de cele comise, solicită să-i fie aplicată pedeapsă cu amendă;

termenul de examinare a cauzei penale: 30 iulie 2025 – 18 septembrie 2025.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată, –

A C O N S T A T A T:

Moisei Cristin *****, în primăvara anului 2024, la o dată nestabilită de organul de urmărire penală, în timp ce se afla în Republica Franceză, după o discuție purtată cu Tofan Eugeniu, potrivit căruia ultimul dorește să intre în posesia unui permis de conducere românesc, neavând studiile necesare, a primit de la ultimul copia pașaportului românesc eliberat pe numele lui Tofan Eugeniu, copia buletinului de identitate a Republicii Moldova eliberat pe numele lui Tofan Eugeniu, o poză a sa cu mărimea 3x4 și suma de 150 euro, care ulterior le-a transmis altor persoane necunoscute și aceștia din urmă au confecționat permisul de conducere cu inscripțiile : nr.G0022*****, eliberat la data de 17.07.2023 de către SRPCIV Giurgiu, pe numele lui Tofan Eugeniu și care conform raportului de constatare tehnico științifică nr. 34/12-R-2278 din 03.07.2024, blancheta permisului de conducere nr. G022***** din 17.07.2023, eliberat pe numele lui Tofan Eugeniu, a.n. *****, nu corespunde după metoda de confecționare și calitatea reproducerii elementelor poligrafice de dising cu a specimenului realizat de întreprinderea emitentă, dar este confecționat din material polimeric, cu utilizarea tehnicii computerizate de multiplicare cu imprimanta Inkjet (desenul de fond, imaginea foto, numărul și seria permisului de conducere, textele de tipar, rubricile) și imprimare termică-termotransfer (date din rubricile 4a și 4b), document pe care l-a transmis lui Tofan Eugeniu și acesta din urmă l-a deținut asupra sa, până la data de 02.06.2024 când a fost prezentat și ridicat de către reprezentanții Inspectoratului național de securitate publică în cadrul unui control în traficul rutier.

Procedura

În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Moisei Cristin a înaintat personal o cerere scrisă autentic, contrasemnată de apărătorul acestuia Stici Aliona, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, menționând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu întocmit și că nu are obiecții asupra faptelor indicate, nu solicită administrarea altor probe și că îi sunt cunoscute consecințele admiterii cererii date.

Apărătorul inculpatului Moisei Cristin , avocatul Stici Aliona, care acționează în interesele acestuia a susținut cererea înaintată de inculpat, solicitând admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedură simplificată.

La fel, cererea de examinare în procedură simplificată a fost susținută și de acuzatorul de stat, Burlacu Victoria, care a indicat despre dreptul nemijlocit al apărării de a solicita examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța atestă că potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

În conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la *****erea inculpatului potrivit regulilor de *****ere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că înscrisul inculpatului Moisei Cristin prin care recunoaște faptele comise, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară. Totodată, ultimul a solicitat în prezența apărătorului ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, instanța a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale și a procedat la *****erea acestuia potrivit regulilor de *****ere a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală „ judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”. Or, norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate supra, dar și de faptul că,

instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată. Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriu în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal.

Subsecvent, actele de urmărire penală nu prezintă semne că ar putea fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, sau că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Argumentele inculpatului

Fiind *****at potrivit prevederilor art.105-110, art.370 din Codul de procedură penală, asupra esenței învinuirii înaintate, inculpatul Moisei Cristin, și-a recunoscut vina integral în comiterea infracțiunii și este de acord cu probele indicate în rechizitoriu.

Referitor la infracțiunea comisă a comunicat că, în anul 2024 se afla în Franța. Era în primăvară, a văzut pe internet că cineva are nevoie de un permis de conducere și el i-a comunicat de ce are nevoie, și anume: pașaportul acestuia, o poză 3x4 în fon alb și suma de 150 euro. Acesta i-a făcut transferul și el i-a transmis altei persoane pe care nu o cunoaște, actele, banii i-a transmis după ce s-a efectuat lucrarea, suma de 150 euro și a primit locația și fotografia completă a permisului de conducere. A fost în locul în care i s-a indicat locația de persoana aceia și deja l-a sunat pe Tofan să vină să-și ridice actele. A aflat că este familia Tofan după ce a văzut actele. I-a transmis adresa unde să vină să-și ia actul și deja a vorbit pe loc cu el. L-a întrebat unde lucrează și cu ce se ocupă. La fel a concretizat că, este de acord ca pedeapsă să-mi fie aplicată, amenda și să achite cheltuielile judiciare.

Cu privire la analiza probelor

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Moisei Cristin fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. *La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale*, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriu întocmit.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Moisei Cristin, și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpate și anume:

- **conținutul declarațiilor martorului Tofan Eugeniu,** care a declarat că în vara anului 2023 se afla la muncă în Republica Franceză și anume în Paris. Pentru a avea un câștig mai mare, avea nevoie de permis de conducere pentru categoria "C", la acel moment nu deținea nici un permis de conducere a unei țări. Acolo unde lucra, mai lucra un moldovean, Cristi Moisei, cu care în primăvara anului 2024, a conversat prin intermediul aplicației WatsApp, care i-a comunicat că-l poate ajuta cu obținerea unui permis de conducere pentru categoria "C", eliberat de autoritățile Române, pentru suma de 150-250 euro. A căzut de acord și i-a transmis persoanei menționate poza pașaportului român, poza buletinului de identitate al R. Moldova și o poză 3x4, la fel prin WatsApp. Peste aproximativ o săptămână a primit permisul de conducere de care s-a folosit pe teritoriul Republicii Franceze, întâlnindu-se cu persoana în regiunea Saint-Denis, într-o subterană. Nu își amintește cu certitudine trăsăturile feței. Din conversație cu persoana ultimul i-a comunicat că este dintr-un an cu el, alte detalii nu cunoaște, nu știe dacă l-ar putea recunoaște. Pentru permis a achitat suma de 250 euro, bani pe care i-a transmis pe contul bancar indicat de ultimul. La 25.05.2024 a revenit din Franța, iar la începutul lunii iunie, fiind în traficul rutier, conducând automobilul de model ***** cu n/î *****, a fost stopat de colaboratorii de poliție, care i-au cerut actele la control, prezentând și permisul pe care l-a obținut în

Franța. Colaboratorilor de poliție le-a părut suspect și l-au ridicat, conform raportului de expertiză s-a adeverit a fi fals, (**f.d. 51);**

- conținutul declarațiilor martorului Dimitraș Andrieș, care a declarat că activează în calitate de subofițer superior de patrulare din cadrul Serviciul „ Orhei – Teleneşti – Criuleni - Dubăsari ” al SPC a DPC a INSP a IGP. La data 02.06.2024, conform planului de activitate a fost implicat, împreună cu colegul său Botnaru Alexandru, în exercițiul funcţiunii de patrulare rutieră. Astfel, aproximativ la ora 06:30, în localitatea Peresecina r-ul Orhei, din direcția mun. Chișinău, a fost stopat pentru verificare automobilul de model ,,*****'' cu n/î *****. În urma verificării s-a stabilit că la volanul automobilului se afla cet. Tofan Eugeniu ***** a.n. *****. Conducătorului auto i s-a solicitat să prezinte actele pe automobil și permisul de conduce. Tofan Eugeniu a prezentat permisul de conducere eliberat de autoritățile române cu numărul G0022***** eliberat la 17.07.2023 pe numele său, care nu corespundea conform condițiilor de formă și de fond ale unui document autentic, astfel ne-a trezit suspiciuni de falsificare. Permis de conducere eliberat de autoritățile Republicii Moldova cet. Tofan Eugeniu nu deține. Permisul de conducere nr. G0022***** eliberat la 17.07.2023 a fost ridicat în baza ordonanței și procesului-verbal de ridicare, ca ulterior să fie expediat Centrului Tehnico- Criminalistic și Expertize Judiciare al MAI, pentru stabilirea autenticității documentului. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-2278 din 03.07.2024, efectuat de CTC și EJ a IGP, s-a constatat că blancheta permisului de conducere cu nr. G0022*****, din 17.07.2023, eliberat pe numele Tofan Eugeniu, a.n. *****, nu corespunde după metoda de confecționare și calitatea reproducerii elementelor poligrafice de design cu a specimenului realizat de întreprinderea emitentă, este confecţionată din material polimeric, cu utilizarea tehnicii computerizate de multipicare cu imprimanta Inkjet şi imprimare termică- termotransfer. Astfel materialul acumulat a fost expediat Secției Urmărire Penală a IP Orhei pentru examinarea în conformitate cu art 274 CPP a RM, (**f.d. 20);**

- conținutul declarațiilor martorului Botnaru Alexandru, care a declarat că activează activez în calitate de ofițer de patrulare din cadrul Serviciul „Orhei – Teleneşti – Criuleni - Dubăsari ” al SPC a DPC a INSP a IGP. La data 02.06.2024, conform planului de activitate a fost implicat, împreună cu colegul său Dumitraș

Andrieș, în exercițiul funcţiunii de patrulare rutieră. Astfel, aproximativ la ora 06:30, în localitatea Peresecina r-ul Orhei, din direcția mun. Chișinău, a fost stopat pentru verificare automobilul de model ,,*****'' cu n/î *****. În urma verificării s-a stabilit că la volanul automobilului se afla cet. Tofan Eugeniu ***** a.n. *****. Conducătorului auto i s-a solicitat să prezinte actele pe automobil și permisul de conduce. Tofan Eugeniu a prezentat permisul de conducere eliberat pe numele său de către autoritățile române cu numărul G0022***** la daata de 17.07.2023, care nu corespundea conform condițiilor de formă și de fond ale unui document autentic, astfel ne-a trezit suspiciuni de falsificare. Permis de conducere eliberat de autoritățile Republicii Moldova cet. Tofan Eugeniu nu deține. Permisul de conducere nr. G0022***** eliberat la 17.07.2023 a fost ridicat în baza ordonanței și procesului-verbal de ridicare, ca ulterior să fie expediat Centrului Tehnico- Criminalistic și Expertize Judiciare al MAI, pentru stabilirea autenticității documentului. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-2278 din 03.07.2024, efectuat de CTC și EJ a IGP, s-a constatat că blancheta permisului de conducere cu nr. G0022*****, din 17.07.2023, eliberat pe numele Tofan Eugeniu, a.n. *****, nu corespunde după metoda de confecționare și calitatea reproducerii elementelor poligrafice de design cu a specimenului realizat de întreprinderea emitentă, este confecţionată din material polimeric, cu utilizarea tehnicii computerizate de multipicare cu imprimanta Inkjet şi imprimare termică- termotransfer. Astfel materialul acumulat a fost expediat Secției Urmărire Penală a IP Orhei pentru examinarea în conformitate cu art 274 CPP a RM, (**f.d. 21);**

- conținutul raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-2278 din 03.07.2024, conform căruia, blancheta permisului de conducere cu nr. G0022*****, din 17.07.2023, eliberat pe numele Tofan Eugeniu, a.n. *****, nu corespunde după metoda de confecționare și calitatea reproducerii elementelor poligrafice de design cu a specimenului realizat de întreprinderea emitentă. Blancheta permisului de conducere nr. G0022***** din 17.07.2023, eliberat pe numele Tofan Eugeniu, a.n. *****, este confecţionată din material polmeric, cu utilizarea tehnicn computerizate de multipicare cu imprimanta inkjet (desenul de fond, imaginea foto, numărul și sera permisului de conducere textele de tipar, rubricile) şi imprimare termică — termotransfer, (**f.d. 10-15);**

- conținutul procesului-verbal de ridicare a obiectelor din 07.03.2025, acțiune procesuală în cadrul căreia de la cet. Tofan Eugeniu a fost ridicat telefonul mobil de model "Honor" cu conversația prin intermediul aplicației WatsApp cu nr.+33758969559, înregistrată cu profilul "Moisei", (**f.d. 37);**

- conținutul procesului-verbal de examinare din 11.06.2025, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost examinate 20 (douăzeci) screenshoturi fixate pe 5 file, anexate la procesul-verbal de examinare a obiectului - a telefonului mobil de model "Honor" ce aparține cet. Tofan Eugeniu, din 07.03.2025, în cadrul căruia s-a constatat că este purtată conversația prin intermediul aplicației WatsApp cu nr.+33758969559, înregistrat drept Moisei. Conversația este dusă în perioada 10.04.2024 - 27.06.2025. Conform conversației are loc o înțelegere referitor la perfectarea unui permis românesc pe numele lui Tofan Eugeniu la preț de 150-250 euro, iar pentru realizarea acestuia sunt expediate o poză a cet. Tofan Eugeniu, o poză a pașaportului, o poză cu semnătura persoanei, datele cu caracter personal ale cet. Tofan Eugeniu născut la *****, primind informația Moisei indică că el la fel este născut la *****. Banii pentru perfectarea permisului urmează să fie expediați pe contul bancar francez al lui Moisei Cristin IBAN F*****, la fel este oferit și nr.*****de către Kristi Moisei pentru o eventuală discuție referitor la transmiterea permisului. La 15.04.2025, de către Moisei este expediată poza permisului de conducere cu nr. G0022*****, din 17.07.2023, eliberat pe numele Tofan Eugeniu, a.n. *****. Conform conversației întâlnirea dintre Moisei Cristin și Tofan Eugeniu are loc la data de 21.04.2024, fiind transmisă locația punctului de întâlnire 17 Rue du Canal 93200 Saint Denis, (**f.d. 38-44);**

- conținutul procesului-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor PRO 01 062622 din 02.06.2024, acțiune procesuală în cadrul căreia de la cet. Tofan Eugeniu a fost ridicat permisul de conducere cu nr. G0022*****, eliberat de autoritățile române, (**f.d. 7).**

Încadrarea juridică a faptei reținute de instanță în sarcina inculpatului

Conform ordonanței de punere sub învinuire din 02 iulie 2025 (f.d. 101), dar și potrivit rechizitoriului, inculpatul Moisei Cristin a fost pus sub învinuire

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

Reieșind din prevederile art. 8 Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului. Vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanților procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii aparține părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Totodată, Curtea europeană a drepturilor omului, în jurisprudența sa, statuează principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconceputǎ că inculpatul a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător – și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (***Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97***). Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (*Telfner împotriva Austriei, pct. 15*).

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii

judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

În conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Potrivit prevederilor art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziției art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost

confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

La fel, prin prisma *art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale*, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În vederea atribuirii calificării juridice acțiunilor inculpatului, instanța de judecată notează că, infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, prevede tragerea la răspundere penală pentru confecţionarea, deţinerea sau folosirea documentelor oficiale false, inclusiv a documentelor electronice false, care acordă drepturi sau eliberează de obligaţii, confecţionarea imprimatelor, ştampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituţii, organizaţii, indiferent de tipul de proprietate şi forma juridică de organizare, săvîrşite de două sau mai multe persoane.

Instanța de judecată, reține faptul că, infracțiunea prevăzute de art. 361 din Codul penal, este plasată de către legiuitor în Capitolul XVII „Infracțiuni contra autorităților publice și a securității de stat", din Partea specială a Codului penal, componența căreia presupune existența următoarelor elemente constitutive.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la circulația legală a documentelor oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, precum și a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații, apărate împotriva confecționării, deținerii, vânzării sau folosirii unor asemenea entități.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii analizate îl reprezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații ori imprimatele, ștampilele sau sigiliile false aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații (în ipoteza presupunând deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori vânzarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi,

instituții sau organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare).

Produsul infracțiunii specificate la art. 361 Cod penal (în ipoteza presupunând păstrarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori confecționarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții sau organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare) îl reprezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori imprimatele, ștampilele sau sigiliile false aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații.

Prin „*document oficial*" trebuie de înțeles documentul care: conține informații care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate şi/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept, atestă fapte având relevanță juridică, circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidență strictă și control al circulației.

Astfel, prin noțiunea de „documente oficiale care acordă drepturi sau eliberează de obligații" legiuitorul identifică documentul oficial care acordă drepturi sau eliberează de obligații şi care: 1) aparține unei persoane fizice sau juridice; 2) are un caracter personal sau patrimonial; 3) este eliberat de o autoritate publică.

La caz, *obiectul material îl constituie un permis de conducere a vehiculelor de categoria/subcategoria AM, A1, A2, A, B1, B, C1 și C - fals, eliberat precum că de către organele competente ale Republicii România, cu* nr. G0022*****, eliberat la 17.07.2023, pe numele lui Tofan Eugeniu, născut la *****.

Faptul falsificării, s-a stabilit conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12-R-2278 din 03.07.2024, potrivit căruia, blancheta permisului de conducere *cu* nr. G0022*****, eliberat la 17.07.2023, pe numele lui Tofan Eugeniu, născut la *****, nu corespunde după metoda de confecționare și calitatea reproducerii elementelor poligrafice de design cu a specimenului realizat la întreprinderea emitentă (f.d. 10-12).

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 361 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de confecționare, deținere, vânzare sau folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori de confecționare sau vânzare a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Infracțiunea specificată la art. 361 Cod penal este o infracțiune formală, ea se consideră consumată din momentul confecționării, *deținerii*, vânzării, sau *folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații*, ori al confecționării sau vânzării imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții sau organizații indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Referitor la agravanta prevăzută de *art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal*, săvîrşite de două sau mai multe persoane, în acest sens instanța de judecată reține că, este întrunit acest fapt, or inculpatul atît în cadrul urmăriri penale, cît și în instanța de fond a declarat că; *"în primăvara anului 2024, i-a transmis actele pentru perfectarea permisului, unei persoane necunoscute, în urma primirii locației, iar în urma efectuării lucrării de perfectare, i-a transmis acesteia și suma de 150 Euro*".

Latura subiectivă a infracțiunii analizate se caracterizează prin intenție directă, iar motivele infracțiunii se pot exprima în: interesul material, năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, năzuința de a înlesni săvârșirea unor infracțiuni.

Inculpatul Moisei Cristin este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani de răspundere penală.

Corespunzător, inculpatul este subiect al infracțiunii prevăzute de art. 361 din Codul penal.

Potrivit prevederilor art. 42 alin. (1) din Codul penal, participanţii sînt persoanele care contribuie la săvîrşirea unei infracţiuni în calitate de autor, organizator, instigator sau complice. Iar potrivit prevederilor alin. (5) al articolului respective, se consideră complice persoana care a contribuit la săvîrşirea infracţiunii prin sfaturi, indicaţii, prestare de informaţii, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum şi persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvîrşire a infracţiunii, urmele acesteia sau obiectele dobîndite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.

Astfel, apreciind în ansamblu probele concludente şi pertinente, administrate la cauza penală din punct de vedere a coroborării lor, instanța consideră dovedită integral vinovăția şi ajunge la concluzia încadrării juste a acțiunilor lui Moisei Cristin în baza art. 42 alin. (5) și art.361 alin.(2) lit. b) din Codul penal, confecționarea, deținerea şi folosirea documentelor oficiale false, care acordă

drepturi sau eliberează de obligații, săvîrșită de două sau mai multe persoane, prin complicitate.

Individualizarea pedepsei și stabilirea pedepsei inculpatului

La aprecierea felului și măsurii de pedeapsă, instanța de judecată se călăuzește de prevederile articolelor 7, 61, 75, 76, 77 din Codul penal și art. 80^1 din Codul penal, și ține cont de gradul și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicată asupra vinovatului.

Potrivit art. 61 din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă, că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte

persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Conform prevederilor *art. 16 alin. (4) din Codul penal*, infracțiunea prevăzută la art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, după modificările operate [Art.361 alin.(1),(2) modificat, alin.(3) introdus prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024] *este una gravă și prevede o pedeapsă sub* formă de amendă în mărime de *la 950 la 1500 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 3 la 6 ani.* Instanța va aplica prevederile art. 10 alin. (1) din Codul penal, care prevede, *Legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale,* or infracțiunea reținută în sarcina inculpatului Moisei Cristin a fost comisă în primăvara anului 2024.

Potrivit prevederilor art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, **pînă la modificări, prevedea pedeapsă cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 5 ani și, conform prevederilor art. 16 alin. (3) din Codul penal se califică ca infracţiune mai puţin gravă.**

Totodată, în corespundere cu art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de *reducerea cu o pătrime a limitelor* de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Astfel, inculpatul Moisei Cristin, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în temeiul art.80[1] Cod penal.

Respectiv, noile limite ale pedepsei, care sunt pasibile aplicării față de inculpatul Moisei Cristin, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute la art.361 alin. (2) lit. b) din Codul penal (la momentul comiterii faptei), determinate potrivit art.80[1] alin. (1) din Codul penal, urmează a fi stabilite: amendă în mărime de la 500 la 712,5

de unităţi convenţionale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 135 la 180 orei sau cu închisoare de pînă la 3 ani și 9 luni.

La stabilirea pedepsei inculpatului Moisei Cristin, instanța de judecată a ținut cont și de elementele ce țin de materialitatea faptelor comise de inculpat, cât și de datele referitoare la persoana acestuia, *prin urmare*, chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, la caz se reține că, stabilirea pedepsei este rezultatul unei examinări obiective a întregului material probatoriu, cercetat în cadrul ședinței de judecată.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite. Constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, instanța stabilește acestuia pedeapsa.

Drept circumstanțe atenuante, conform art.76 din Codul penal, instanța v-a reține căința sinceră.

Corelativ, art. 77 din Codul penal al RM, stabilește circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv și pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

În speță, procurorul nu a indicat în rechizitoriu prezența circumstanțelor agravante.

Din considerentele expuse, circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului Moisei Cristin , conform art. 77 din Cod penal, nu au fost identificate.

În acest context, instanța constată *că,* pedeapsa aplicată inculpatului Moisei Cristin urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de Legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, iar persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Având în vedere cele expuse, ținând cont de persoana inculpatului, care nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, nu este angajat oficial în câmpul muncii, are un copil minor la întreținere, instanța consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului și de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracțiuni, poate fi atins prin aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În opinia celor menționate, se reține că, pedeapsa aplicată inculpatului Moisei

Cristin , urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de Legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, iar persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Se explică condamnatului că potrivit art. 64 alin. (3^1) din Codul penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (5) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Acțiune civilă

Conform prevederilor art. 385 alin. (1) pct.10) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea *dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.*

În conformitate cu art. 220 alin. (3) din Codul procedură penală, hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil.

În speță, potrivit materialelor cauzei penale și a informației la rechizitoriu acțiune civilă nu a fost înaintată.

Corpurile delicte

Conform prevederilor art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

La acest capitol, se atestă că potrivit materialelor cauzei și a informației la rechizitoriu în prezenta cauză, corpuri delicte nu sunt.

La fel instanța atestă faptul că permisul de conducere nr.G0022*****, eliberat la data de 17.07.2023 de către SRPCIV Giurgiu, pe numele lui Tofan Eugeniu, născut la *****, a fost recunoscut drept corp delict în cauza penală nr. 2024270340, disjunsă prin Ordonanța din 07.03.2025.

Astfel, instanța nu se va expune în sentință asupra sorții acestora.

Cheltuieli judiciare

Potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Astfel, în ședința de judecată acuzatorul de stat a solicitat să fie încasat din contul inculpatului cheltuielile de judecată expuse în raportul de expertiză judiciară nr.34/12-R-2278 din 03.07.2024, *în sumă de 2100 lei.* (f.d.10-15)

Conform prevederilor art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit alin. (3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală şi nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

Astfel, *în acest context*, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Moisei Cristin în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2100 lei, nu este probată, or, potrivit materialelor cauzei, se regăsește doar copia certificată a raportului de constatare tehnico științifică nr.34/12-R-2278 din 03.07.2024, în sumă de 2100 lei (f.d.10-15), astfel instanța consideră, prematură solicitarea procurorului și asupra acestor cheltuieli judiciare urmează să se expună instanța care va examina cauza disjunsă în care se regăsește originalului raportului.

Măsura preventivă

*În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală***,** instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

La acest capitol, se atestă că potrivit materialelor cauzei și a informației la rechizitoriu în prezenta cauză, în privința inculpatului Moisei Cristin nu a fost aplicată măsura preventivă.

Avînd în vedere că în privința inculpatului Moisei Cristin va fi pronunțată o sentință de condamnare cu amendă, instanța nu consideră necesar de a aplica vreo măsură preventivă în privința acestuia.

În conformitate cu art. 10 alin. (1), 80^1 alin. (1), 42 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, art. 384-385, art. 389, art. 392-395 din Codul de procedură penală, instanța de judecată –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Moisei Cristin se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută la art. 42 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal și cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime 500 (cinci sute) unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

În conformitate cu prevederile art.64 alin. (3^1) din Codul penal, se explică lui Moisei Cristin că, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (5) din Codul penal, se explică lui Moisei Cristin, că în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Președintele ședinței, judecătorul /semnătura/ Iurie MOVILĂ

Președintele ședinței: Iurie Movilă